KOMISE

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 29. září 2004

vztahující se k řízení podle článku 81 Smlouvy o ES (Případ COMP/C.37.750/B2 – Brasseries Kronenbourg – Brasseries Heineken)

(oznámeno pod číslem K(2004) 3597)

(Pouze francouzské a nizozemské znění je závazné)

(2005/503/ES)

Komise dne 29. září 2004 přijala rozhodnutí ohledně řízení podle článku 81 Smlouvy o ES. Podle ustanovení článku 30 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 [1] Komise tímto zveřejňuje jména stran a hlavní obsah rozhodnutí, včetně všech uložených sankcí, a to se zohledněním oprávněného zájmu podniků na ochraně jejich obchodního tajemství. Nedůvěrné znění celého textu rozhodnutí v jazycích případu, jejichž znění je závazné, a v pracovních jazycích Komise, je na internetových stránkách generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž (http://europa.eu.int/comm/competition/index_fr.html).

I. ÚVOD

(1) Rozhodnutí se týká „smírčí“ dohody o prodeji piva ve Francii ke spotřebě mimo domácnost („konzumace na místě“). Komise shromáždila důkazy prokazující, že 21. března 1996 uzavřely dvě hlavní pivovarnické skupiny ve Francii, totiž Brasseries Kronenbourg SA a Heineken France SA (dříve: „Sogebra“) a jejich příslušné mateřské společnosti v dané době, totiž Groupe Danone a Heineken NV tuto dohodu, a to po „akviziční válce“ o velkoobchody nápoji. Dohoda se týká jednak akvizice velkoobchodů nápoji s cílem rychle zastavit rostoucí náklady na jejich získávání a jednak udržení rovnováhy integrovaných distribučních sítí dotčených stran. K provádění „smírčí“ dohody však nikdy nedošlo.

II. STRUČNÉ VYLÍČENÍ PŘÍPADU

1. Východiska případu a procesní úkony

(2) Případ byl zahájen na základě údajů poskytnutých společností Interbrew NV (v současnosti: „Inbev NV“) v souvislosti s případem belgického pivovarnického kartelu (rozhodnutí Komise 2003/569/ES ze dne 5. prosince 2001 o řízení podle článku 81 smlouvy o ES (případ IV/37.614/F3 – PO/Interbrew a Alken-Maes) (Úř. věst. L 200, 7.8.2003, s. 1)). Komise na základě těchto údajů provedla v roce 2000 několik kontrol a šetření ukončila žádostí o informace.

(3) Dne 4. února 2004 Komise zahájila řízení a schválila oznámení o námitce vůči společnostem Brasseries Kronenbourg SA, Heineken France SA, Groupe Danone a Heineken NV. Všechny strany předložily Komisi písemnou odpověď. Přitom se zřekly svého práva na slyšení.

2. Dotčené odvětví

(4) Tento případ se týká prodeje piva ve Francii ke konzumaci na místě.

(5) Společnosti, které jsou stranami dohody, představovaly cca tři čtvrtiny spotřeby piva ve Francii v roce 1999.

3. Podstata porušení předpisů

(6) Komise zjistila následující porušení předpisů: Společnosti Heineken NV a Heineken France SA oznámily dne 12. února 1996 společnostem Groupe Danone a Brasseries Kronenbourg S.A svůj záměr získat skupiny firem Fischer a Saint Arnould. Protože tyto skupiny distribuovaly významné množství piva Kronenbourg, došlo ke skutečné akviziční válce. Každá z pivovarnických skupin tak získala velký počet velkoobchodů nápoji, což vedlo k inflačnímu nárůstů akvizičních nákladů na tyto

[1] Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 1.

velkoobchody. Pivovary Brasseries Kronenbourg SA, Heineken France SA a jejich příslušné mateřské společnosti, Groupe Danone a Heineken NV proto 21. března 1996 uzavřely „smírčí“ dohodu o získávání velkoobchodníků a rovnováze svých integrovaných distribučních sítí. Konkrétně se dohodly na:

— dočasném zastavení akvizice (zákaz získávat velkoobchody mimo schválený seznam),

— zajištění rovnováhy celkového množství piva distribuovaného v sítích jednotlivých stran a

— zajištění rovnováhy objemů značek piva prodávaných jednotlivými stranami, jež budou distribuovány druhou stranou.

(7) Dohoda je zřejmá z interní zprávy skupiny Heineken. Společnosti Groupe Danone a Brasseries Kronenbourg SA navíc ani existenci smírčí dohody nepopíraly. Je však třeba říci, že Komise nemá žádné důkazy o provádění dohody. Velkoobchody uvedené na schváleném seznamu u jedné strany naopak sdělily, že je získala druhá strana a že strany pokračovaly ve získávání velkoobchodů mimo schválený seznam. V letech 1996 až 2002 se strany navíc v distribučních sítích, které ovládaly, snažily vytlačit konkurenční pivo svým vlastním pivem. Dohoda, která měla zajistit rovnováhu mezi značkami, se tak stala bezpředmětnou.

III. POSOUZENÍ Z PRÁVNÍ STRÁNKY

1. Zamýšlené omezení

(8) „Smírčí“ dohoda z 21. března 1996 měla umožnit skupinám Heineken a Danone omezit náklady, neboť jejím cílem bylo rychle zastavit růst nákladů na získávání velkoobchodů. Dohoda navíc připomíná dohodu, jejímž účelem bylo rozdělení podílů na trhu mezi oběma skupinami. Cílem stran bylo vskutku zajistit, že žádná ze stran se nestane na trhu dominantní, a to dvojí rovnováhou uvedenou výše v bodě II.3.

(9) Precedenčním právem je dáno, že z hlediska čl. 81 odst. 1 smlouvy není nutno brát v úvahu skutečné dopady dohody, jakmile se zjistí, že jejím cílem je bránit, omezovat nebo narušovat hospodářskou soutěž na jednotném trhu. Protože cílem dohody bylo v tomto případě omezit konkurenci požadavkem na zmrazení akvizice a vytvořením rovnováhy mezi integrovanými distribučními sítěmi stran, Komise došla k závěru, že došlo k porušení předpisů ve smyslu článku 81 smlouvy, a to přesto, že dohoda neměla žádné dopady.

2. Zjevné dopady na obchod mezi členskými státy

(10) Precedenčním právem je dáno, že má-li mít dohoda dopad na obchod mezi členskými státy, musí být možné na základě objektivních právních hledisek nebo skutečností s dostatečnou pravděpodobností předpokládat, že může mít přímý či nepřímý, skutečný či potenciální dopad na strukturu obchodu mezi členskými státy. A to je tento případ.

(11) Distribuční sítě francouzských pivovarů jsou opravdu jednou z možných cest na trh pro zahraniční pivovary, které takové sítě ve Francii nemají. Smírčí dohoda, jejímž cílem je nastolení rovnováhy mezi integrovanými distribučními sítěmi společností Heineken NV/Heineken France SA a Groupe Danone/Brasseries Kronenbourg SA na národní úrovni, by mohla v případě zahraničních pivovarů za této situace vskutku ovlivnit podmínky přístupu na trh konzumace na místě, a tím i objem dovozu. Hlavní dovozce piva do Francie, společnost Interbrew France, navíc při distribuci významného množství svých výrobků ke konzumaci na místě, byl a nadále je závislý na distribučních sítích společností Heinekenē, France SA a Brasseries Kronenbourg SA. Proto může dohoda, jejímž cílem je omezení konkurence mezi distribučními sítěmi posledně jmenovaných společností, ovlivnit obchodní podmínky, za kterých tyto společnosti nabízejí distribuci výrobků skupiny Interbrew France.

IV. SANKCE

1. Základní částka

Závažnost porušení předpisů

(12) Komise bere v úvahu: i) podstatu porušení předpisů; ii) skutečné dopady tohoto porušení na trh, lze-li je kvantifikovat a iii) zeměpisnou velikost příslušného trhu.

i) Smírčí dohoda je plošná a je určena k omezení hospodářské soutěže mezi podniky, které mají významný podíl na trhu. Dohodu, jejímž cílem je rychle omezit náklady na získávání velkoobchodů ukončením akvizičního boje, však nelze považovat za jasné porušení předpisů srovnatelné s dohodou o určování cen. Jakákoli dohoda, jejímž cílem je nastolit v dlouhodobějším výhledu rovnováhu mezi distribučními sítěmi obou dotčených pivovarnických skupin, je v podstatě dohodou o rozdělení trhu. V tomto případě se však nejedná o rozdělení trhu v „klasickém“ slova smyslu, protože cílem dohody bylo v zásadě zabránit jedné skupině v získání dominantního postavení na trhu, a ne odstranit hospodářskou soutěž mezi oběma skupinami nebo bránit konkurenci třetích stran.

ii) K praktickému provádění dohody nedošlo, a proto trh nijak neovlivnila.

iii) Ohledně zeměpisné velikosti trhu Komise zohledňuje skutečnost, že dohoda se týká celého pevninského území Francie, ale pouze trhu konzumace na místě, což nepředstavuje ani třetinu celkového objemu prodeje ve Francii.

(13) Na základě výše uvedeného má Komise za to, že adresáti tohoto rozhodnutí se dopustili závažného porušení článku 81 smlouvy.

Doba trvání porušení předpisů

(14) Protože nedošlo k praktické realizaci dohody, nejsou důvody pro navýšení základní částky pokuty, která je uložena dotčeným společnostem.

(15) Proto byla u obou společností (Groupe Danone/Brasseries Kronenbourg SA a Heineken NV/Heineken France SA) stanovena základní částka ve výši 1 000 000 EUR.

2. **Přitěžující okolnosti**

(16) Společnosti Groupe Danone (tehdy: „BSN“) již byla v roce 1984 uložena pokuta za dohody o rozdělení trhu, které měly za cíl udržení stávajícího stavu a nastolení rovnováhy na trhu (rozhodnutí Komise 84/388/EHS ze dne 23. července 1984 o řízení podle článku 85 Smlouvy o EHS (IV/30.988 – dohody a jednání ve vzájemné shodě v odvětví plochého skla ve státech Beneluxu) (Úř. věst. L 212, 8.8.1984, s. 13)). Recidiva je přitěžující okolností, což opravňuje k 50 % navýšení základní částky pokuty uložené společnosti Groupe Danone/Brasseries Kronenbourg SA. Žádné další přitěžující okolnosti nebyly zjištěny.

3. **Polehčující okolnosti**

(17) Nebyly zjištěny žádné polehčující okolnosti.

4. **Výsledná částka pokuty**

(18) Výsledná částka pokuty uložené jednotlivým podnikům je proto následující:

— Groupe Danone a Brasseries Kronenbourg SA musí společně a nerozdílně zaplatit částku 1 500 000 EUR,

— Heineken NV a Heineken France SA musí společně a nerozdílně zaplatit částku 1 000 000 EUR.